

Sygn. akt VIII C 371/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 26 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko: W. K. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2012 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. K. kwoty 986,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 lipca 2012 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż pozwana korzystała z energii elektrycznej dostarczanej, na podstawie umowy nr (...) z dnia 2 lipca 2004 r., do lokalu przy ul. (...) w M.. Wskazała, iż w związku z dostarczaniem energii elektrycznej wystawione zostały następujące faktury VAT:

- numer 66R, opiewająca na kwotę 5,38 zł, której termin płatności przypadał na dzień 12 września 2011 r.;
- numer 54R, opiewająca na kwotę 133,14 zł, której termin płatności przypadał na dzień 19 lipca 2011 r.;
- numer 46R, opiewająca na kwotę 239,54 zł, której termin płatności przypadał na dzień 26 stycznia 2011 r.;
- numer 47S, opiewająca na kwotę 251,49 zł, której termin płatności przypadał na dzień 26 stycznia 2011 r.;
- numer 44S, opiewająca na kwotę 199,95 zł, której termin płatności przypadał na dzień 10 listopada 2010 r.,

jednakże pozwana nie wywiązała się z wynikającego z nich zobowiązania. W związku z tym przedmiotowa umowa uległa rozwiązaniu w dniu 21 lipca 2011 r. Na kwotę żadaną pozwem oprócz należności głównej składają się skapitalizowane odsetki w kwocie 157,10 zł.

W dniu 14 września 2012 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty, od którego pozwana, reprezentowana przez opiekuna prawnego, skutecznie wniosła sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

W sprzeciwie opiekun prawny całkowicie ubezwłasnowolnionej pozwanej wskazał, iż dom w M. przy ul. (...) wybudowali jej rodzice E. i J. K., jednakże w drodze umowy darowizny z dnia 27 maja 1976 r. został on przekazany ich synowi W. K. (1), w zamian za opiekę na stare lata. Na rzecz jej rodziców ustanowione zostało jedynie użytkowanie części domu. Podniosła, iż W. K. (1) znęcał się nad jej rodzicami, na skutek czego jej ojciec zmarł w dniu 6 października 2010 r., natomiast matka od 24 grudnia 2010 r. mieszka razem z nią. Podniosła, iż prawnym opiekunem J. K. została dopiero w dniu 20 października 2011 r., zatem nie może ponosić odpowiedzialności za zobowiązania sprzed tej daty.

Pełnomocnik strony powodowej wniósł o wezwanie do udziału w postępowaniu w charakterze pozwanego W. K. (1). Wskazał, iż skoro pozwana nie zamieszkiwała w domu, do którego dostarczana była energia elektryczna uznać należy, iż doszło do konkludentnego nawiązania stosunku prawnego z osobą, która faktycznie pobierała tę energię.

Pismem z dnia 14 maja 2014 r. strona powodowa cofnęła pozew w stosunku do pozwanej J. K.. Na rozprawie w dniu 4 czerwca 2014 r. opiekun prawny pozwanej J. K. wyraził zgodę na cofnięcie pozwu w stosunku do J. K..

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 4 czerwca 2014 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego W. K. (1).

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2014 r. Sąd umorzył postępowanie w stosunku do pozwanej J. K..

W piśmie procesowym z dnia 29 września 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa

W uzasadnieniu podał, iż wszystkie rachunki wystawiane na podstawie umowy z dnia 2 lipca 2004 r. opłacał E. K. (1). Po jego śmierci wszelkie zobowiązania płatnicze po nim przejęła J. K.. Wskazał, iż był przekonany, że wszystkie zobowiązania płatnicze jego matki zostały uregulowane. Podniósł, iż wszystkie rachunki i świadczenia emerytalne od grudnia 2010 r. były przekierowane na adres stałego pobytu jego mamy we W., w związku z czym całą winę za powstałe zadłużenie ponosi A. M..

W piśmie procesowym z dnia 31 października 2014 r. pozwany podniósł, iż miał już wcześniej podpisaną umowę o dostarczanie energii elektrycznej i nie wyrażał zgody na zawarcie kolejnej umowy ze stroną powodową. Wskazał, że zadłużenie powstało w okresie pobytu J. K. w M., a w chwili, gdy ona została zabrana pozwany wyłączył bezpieczniki za licznikowe, a następnie odczytał stan licznika, który na dzień 24 grudnia 2012 r. wynosił (...),9.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 27 maja 1976 r. W. K. (1) na podstawie umowy darowizny zawartej z E. K. (1) i J. K. nabył własność nieruchomości, stanowiącej działkę budowlaną nr (...), położonej w M., gmina D..

Dowód:

- Akt notarialny rep. A nr (...) k. 13-14.

W dniu 9 marca 1977 r. W. K. (1) zawarł z E. K. (1) i J. K. dożywotnio i nieodpłatnie umowę użytkowania mieszkania na parterze budynku mieszkalnego, wzniesionego na nieruchomości położonej w M. i oznaczonej jako działka (...).

Dowód:

- Akta notarialny rep. A nr (...) k. 15-16.

W dniu 2 lipca 2004 r. E. K. (1) zawarł z (...) S.A. (poprzednikiem prawnym strony powodowej) umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych. Na jej podstawie w zamian za dostarczanie energii elektrycznej do domu przy ul. (...) w M., E. K. (1) zobowiązał się do uiszczania opłat za dostarczoną energię. Umowa dotyczyła wydzielonego mieszkania na parterze, zajmowanego przez E. i J. K..

W dniu 6 października 2010 r. E. K. (2) zmarł. W dniu 24 grudnia 2010 r. J. K. wyprowadziła się z domu przy ul. (...) w M.. W tym dniu W. K. (1) spisał stan licznika, który wynosił (...),9 i od tej daty nie była pobierana energia elektryczna w tym lokalu.

Pismem z dnia 6 czerwca 2011 r. W. K. (1) zwrócił się do strony powodowej o demontaż licznika, z uwagi na śmierć E. K. (1), wskazując, iż stan licznika wynosi (...),9. W dniu 3 sierpnia 2011 r. licznik został zdemontowany. Stan licznika w dniu jego demontażu wynosił (...).

Dowód:

- Umowa sprzedaży energii elektrycznej k. 48-51;
- Zlecenie OT nr (...) k. 47;
- Pismo z dnia 3 czerwca 2011 r. k. 57-58;
- Odpis skrócony aktu zgonu k. 61.

Na podstawie zawartej umowy strona powodowa wystawiła następujące faktury VAT:

- numer (...) za okres od 18 grudnia 2009 r. do 21 czerwca 2010 r., opiewającą na kwotę 838,24 zł;
- numer (...) za okres od 21 czerwca 2010 r. do 7 grudnia 2010 r., opiewającą na kwotę 239,54 zł, w dniu 7 grudnia 2010 r. stan licznika wynosił (...);
- numer (...) za okres od 7 grudnia 2010 r. do 6 czerwca 2011 r., w dniu 6 czerwca 2011 r. stan licznika wynosił (...);
- numer (...) za okres od 6 czerwca 2011 r. do 21 lipca 2011 r., opiewającą na kwotę 5,38 zł, w dniu 21 lipca 2011 r. stan licznika wynosił (...).

Dowód:

- Faktury VAT k. 62-74.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2010 r. Komisariat Policji w D. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie pobicia w dniu 19 czerwca 2010 r. E. K. (1) wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

Dowód:

- Postanowienie z dnia 20 sierpnia 2010 r. k. 24-25.

Postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2011 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 281/10 pozwana W. K. (2) została ubezwłasnowolniona całkowicie z powodu zespołu otępiennego. W dniu 21 października 2011 r. A. M. została ustanowiona opiekunem prawnym dla całkowicie ubezwłasnowolnionej J. K..

Dowód:

- Zaświadczenie k. 18;
- Postanowienie z dnia 2 czerwca 2011 r. k. 102.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2012 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 829,50 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 16 kwietnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 52-53.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, w związku z czym podlegało oddaleniu.

Strona powodowa dochodziła zapłaty należności za dostarczoną do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w M. energię elektryczną, wywodząc swoje roszczenie z faktu, iż pozwany zamieszkiwał w lokalu mieszkalnym i korzystał z energii elektrycznej, przez co doszło do konkludentnego nawiązania stosunku prawnego.

Po przeanalizowaniu okoliczności faktycznych niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż wbrew twierdzeniom strony powodowej, brak jest podstaw do uznania, iż między stronami doszło do konkludentnego nawiązania stosunku umownego, na mocy którego strona powodowa dostarczała do lokalu energię elektryczną na dotychczasowych warunkach, zaś pozwany zobowiązany był, jako osoba korzystająca, do zapłaty wynagrodzenia z tego tytułu. Zgodnie z art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia tę wolę w sposób dostateczny. Mając to na uwadze wskazać należy, że przepisy ustawy prawo energetyczne nie wymagają dla umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii zachowania określonej formy, jednakże niezbędnym elementem umowy sprzedaży jest zobowiązanie do zapłaty za dostarczoną energię, strona powodowa zaś w żaden sposób nie wykazała, iż pozwany kiedykolwiek uiszczał opłaty za energię dostarczoną do lokalu mieszkalnego, a tym samym w sposób dorozumiany przyjął na siebie takie zobowiązanie. Ponadto podkreślić należy, iż analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, iż pozwany korzystał z energii elektrycznej dostarczonej do przedmiotowego lokalu. W sprawie bezspornym bowiem było, iż do października 2010 r. z dostarczonej energii korzystał E. K. (1) wraz z żoną J. K., a do 24 grudnia 2010 r. J. K. (...) ta była dostarczana do wydzielonego mieszkania na parterze, które zajmowali rodzice pozwanego. Jak wynika natomiast z rozliczenia zużycia energii elektrycznej przedłożonego przez stronę powodową w okresie od grudnia 2010 r. aż do sierpnia 2011 r., kiedy to zdemontowano licznik, w przedmiotowym lokalu nie była pobierana energia elektryczna. Stwierdzić zatem należy, iż pozwanego nie łączył stosunek zobowiązaniowy wskazywany przez stronę powodową. Skoro zaś strony nie były związane powyższym węzłem obligacyjnym, na pozwanym nie spoczywał obowiązek regulowania opłat naliczonych z tego tytułu.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.